

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Conco Secunda. Textus Jugum meum suave est, & onus meum leve.
Thema: Servire Deo, regnare est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

IN FESTO S. MATTHIÆ
APOSTOLI.

CONCIO SECUNDA.

Jugum meum suave est, & onus meum leve. Matt. ^{Textus.}
16. cap.

Jugum suave, & onus leve, est servire Deo, ^{Thema.}
juxta vulgatum dicitur: *Servire Deo
regnare est.*

Erta merces & præmium, jugum suave, onus leve
reddit; certa & bona merces salarii, mercenario la- ^{Exordium.}
borem diurnum facilem reddit, merces certæ pro-
motionis, conflictum cum hoste, etiam periculofissi-
mum, tamen jucundum facit: Merces copiosa messis,
vel vindemiæ, agricolæ & vinitori, durissima quæque
onera, & centum difficultates indulcorant; Æterna Veritas, libi
fer vientibus, & quantam mercedem, & præmium promittit! *Venite*
ad me, omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos.
Matth. 16. cap. *Qui secuti estis me: centuplum accipietis, & vi-* ^{Textus Sæ-}
tam æternam possidebitis, Matth. 19. cap. *Euge serve bone, quia* ^{ra Scriptu-}
in modico fuisti fidelis, eris potestatem habens supra decem civi- ra.
tates. Luc. 19. cap. *Jam non dicam vos servos, sed amicos.* Jo-
ann. 11. cap. *Præcinget se, & faciet illos discumbere, & transiens*
ministrabit illis. Lucæ 12. cap. Ergo servire Deo facile, jucun-
dum, & suave est; servire Deo, epulari est; servire Deo, the-
saurizare est; servire Deo, jucundari est; servire Deo, domi-
nari est. *Audiamus Patres. Hæc servitus non obligat, sed absol-* ^{Patres.}
vit;

vit; non onerat, sed honorat; abstergit servitutis maculam, non incutit; impleta est Christi sententia, quæ dixit: Qui vult esse Dominus, sit servus: Beata est hæc servitus, quæ dominationem generat sempiternam. S. Joannes Chrysoſtomus hom. 22. in Matth. & iterum hom. 12. in epist. ad Philipp. Magna revera est hæc dignitas, omniumque bonorum caput, servum esse Jesu Christi; quem eundem qui Christi verus servus est, nulli alteri servus est. Et iterum in cap. 9. ad Hebræos. Si enim ex unâ parte servos Dei, et aliâ verò totum mundum comparem, illos invenio virtutis pondere meliores. Eleganter scribit S. Ambrosius de Paradiso. lib. 14. Servitus Dei, donum est, inter benedictiones numeratur hujus servitutis obsequium. Philo Hebræus lib. de Cherubim inquit: Servire Deo, maxima gloriatio est, non modò libertate major, sed & vitiis & principatu, & omnibus rebus, quas mortales mirantur pretiosior. S. Gregorii Papæ. in homil. effatum est: Servire Deo dignare est. Imploratâ S. Spiritûs gratiâ, desuper Conceptus dabo.

CONCEPTUS I.

Confirmatio
seu Dedu-
ctio.

Fluvio Jordane, à Filiis Israel feliciter transito, & omni terra trans Jordanem expugnata, Josue duodecim tribubus terram illam distribuit, cuius tribui partem assignans, exceptâ tribu Levi, Tribui autem Levi non dedit possessionem. Josue 13. & 14. cap. acceperunt Levitæ, aliam in terrâ partem, nisi urbes ad habitaculum, & suburbana earum, ad alenda jumenta, & pecora eorum. Tribus Levi, sunt Levitæ, ministri Dei, & altaris, in Veteri Testamento: ita liquet ex lib. Numer. cap. 16. Audite Filii Israel, numquid parùm vobis est, quòd separaverit vos Deus Israel, ab omni populo, & junxit sibi, ut serviretis ei, in cultu tabernaculi. Et ex lib. Deuteronomii. cap. 10. Separavi Tribum Levi, ut portaret Arcam Fœderis Domini, & staret coram eo in Minister Tribus Levi, & Levitæ, servi & ministri Domini, non acceperunt partem in terræ distributione; Quid hoc? An Deus servorum suorum in distributione oblitus est? Servi & ministri non habeant partem, unde alantur, unde sustententur? Servi & ministri Dei, non habeant certam hæreditatem, & portionem? Minime: antequam terram illam expugnassent Filii Israel, omnium primò ante omnes

alias Tribus, jam recordatus est Deus Tribus Levi, optimâ portione & hæreditate servos donaverat, majora, meliora, pretiosiora præordinaverat. Audiatur Scriptura. *Quamobrem non habuit Levi partem, neque possessionem, cum fratribus suis, quoniam ipse Dominus possessio ejus est, sicut promisit ei Dominus Deus tuus.* Deuter. cap. 10. Et Josue cap. 13. *Sacrificia & victima Domini Dei Israel, ipsa est ejus hæditas, sicut locutus est illi.* Servos suos, & ministros, non vulgariter & obviè, sed extraordinariè, specialiter præmiat, nempe de aula suâ regiâ, & mensâ suâ magnificâ, de portione Sacrificiorum Deo sacrorum, eos perquàm honorificè prandere, cœnare, visitare statuit. In novo testamento statutum veteris legis, Christus clementissimè confirmat. Lucæ 12. cap. *Præcinget se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis.* Et cap. 22. *Vos autem estis, qui permanistis mecum, in tentationibus meis, & ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnum, ut edatis & bibatis super mensam meam, in regno meo, & sedeat super thronos, judicantes duodecim tribus Israel.* Quàm verè dixit Gregorius: *Servire Deo, regnare est.*

CONCEPTUS II.

Narrat sacer Textus in libro Job. cap. 42. *Addidit Deus omnia, quæcumque fuerant Job duplicia.* Quis est Job: & cur rectè duplicia ei Deus addidit? Quis Jobus fuerit, ipsa æterna Veritas asserit libro Job. cap. 2. & 42. *Servum suum gratiosè intitulando, nominando: Considerasti servum meum Job.* cap. 2. *Ite ad servum meum Job.* Audiatur Tertullianus. *Non abacti greges, non ille in pecore divitiæ, non filii uno ruina impetu adempti, non ipse denique corporis in vulnere cruciatus, à patientiâ, fide Domino dedicatâ exclusit, quem diabolus rotis viribus frustra cecidit, nec enim à respectu Dei, rot doloribus advocatus ille est.* Servo igitur Job addidit Deus duplicia; non simplicia, sed duplicia: servis suis Deus, duplex apponit, dupliciter, temporaliter & æternum benè habet, qui Deo servit, Servire Deo, regnare est.

A a

CON-

CONCEPTUS III.

Ad Moysen inquit ter optimus Deus. *Constitui te Deum Pharaonis.* Exodi 3. cap. Moyses magnus Dei servus. Audiamus Basilium Seleuciensem. orat. 9. *Cum succrevisset infans, ad suos transiit, & Regia dignitatis spes excutiens, Abrahami cognationem affectavit, impiisque divitiis, piam paupertatem duxit potioris.* Moysen ergo Altissimus ideo Deum constituit, quia servire Deo puero anhelavit. Ita concludit S. Ambrosius. lib. 3. de par. cap. 1. *Etenim victor passionum omnium, nec ullis captus sæculi illecebrarum, mentem regens, carnem subjiciens, & Regia quãdam auctoritate castigans, Nomine Dei vocatus est.*

CONCEPTUS IV.

Servos Dei profitentur se Seniores illi, Apocal. cap. 5. *Figurati quatuor Seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas & phialas aureas, plenas odoramentorum, quæ sunt orationes sanctorum, & cantabant canticum novum.* Quid præmii pro merito agnus elargitus est eis? dicunt Seniores citato capite: *Et nos Deo nostro regnum. &c. & regnabimus super terram.* De his Rupertus: *Super terram, quia Dei servi, conditione in terrâ sunt, sed vitâ & conversatione super terram, & super terrena materia sua tenent Principatum.* Optimè ingeniosus Academicus virtutem Dei expressit, pingendo jugum ac loco lignorum, in pice jugi prominentium, duo scepra cancellata efformans: & subscriptione: *Serviando regnat.* Servire Deo, regnare est. Hæc dicitur S. Ambrosius in cap. 17. Lucæ: *Qui Rex esse vult, sit servus Domini, eâ enim parte, quâ participamus servitute, participamus & Regno, & non simus tantum subservientes, sed & regnantes.*

CONCEPTUS V.

Quid sublimius maternitate Virginis? Audiatur Bernardus de Nativitate B. M. V. *Magnum est, Angelo ut Minister sit Dominus, & Maria sublimius quidam meruit, ut sit Mater; fecunditas magis*

Virginis supereminens gloria est, tantoque excellentior Angelis facta, munere singulari, quanto differentius prae ministris nomen accepit. Nervosè loquitur Petrus Cellensis. lib. de panibus. cap. 21. *Si Cæli Reginam, si Angelorum Dominam, vel quodlibet aliud excellentissimum, tam ab humano corde, quam ore excogitatum protuleris, non assurgat ad hunc superinducibilem honorem, quo predicatur Dei genitrix.* Quando in tantam excellentiam, ac sublimitatem surrexit Maria? tunc, dum Lucæ 2. cap. *Ancillam* Domini se nominat, Mater Dei effecta est. Sic subscribente Arnaldo Carnotensi lib. de laudibus Mariæ. *Maria, Domina licet, se profitetur Ancillam, hoc servitutis genus, omni Regno sublimius esse intelligit.* Servire Deo ergo, regnare est.

CONCEPTUS VI.

Salomon Ecclesiast. cap. 6. quemvis erudit: *Audi fili, accipe consilium intellectus, & ne abicias consilium meum, injice pedem tuum, in compedes illius, & in torques.* Mirabilis locutio, injice pedem tuum in compedes, & in torques. Compedes serviles sunt, sclavum, mancipium denotant: Torques Regem, & Principem honoratissimum signant: Quæ connexio servilibus compedibus, cum torque regio? An fors compedes servitutis Dei, Altissimus in torques aureos honorum, dignitatum, benedictionum, & affluentiarum transformat? sic asserente Philone Hebræo: *Servire Deo, maxima gloriatio est.* &c. ut supra in Exordio.

CONCEPTUS VII.

De servis suis, inquit Christus Joan. 17. cap. *claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis.* Desuper quærit D. Chrysostomus. Numquid erit æqualis claritas, Domini & Servorum? & verò erit. Probo, scenam illà illustri. Matth. 17. cap. ubi de clarificato, & transfigurato Domino, inquit S. Evangelista: *Resplenduit facies ejus, sicut sol.* Quid nunc asserit, de splendore servorum, Æterna Veritas? audiamus: *Fusti fulgebunt, sicut Sol, in regno Patris eorum.* Matth. 13. cap. O dignitas servitutis Dei! claritate Domini donantur, & servi; ergo servire Deo, regnare est.

CONCEPTUS VIII.

Lignum Crucis quàm honorificum est nunc omni credenti Paulus ad Galat. 6. inquit: *Absit mihi gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi.* Gloriam ligni Crucis, extollit S. Augustinus tract. 66. in Joan. *Nihil est nunc Cruce in fronte gloriosius.* Crucis lignum, quid tam gloriosum, honorificum fecit? fecit, quia Christus servivit, ad opus Redemptionis generis humani. Argumentum nunc eleganter Laurentius Justinianus. *Quid servat fideli suo, talem honorem dedit supplicio suo?* exinde nos hortatur.

Epilogus.

Hec quanta sint, cogitemus, hæc in statera cordis nostri apponamus, & totus nobis figatur in corde, qui totus nobis fixus fuit in cruce. Concludo eum S. Augustino. in Psal. 118. *Servus tuus ego, inquit David, & subnectit; salvum me fac: sumus & nos servi Dei, ut cum Prophetâ dicere possimus:*
Tui sumus, servas nos fac.

